

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 398/2021
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Томислава Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К 217/20 од 21.10.2020. године и Вишег суда у Чачку Кж1 12/21 од 28.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Томислава Станковића, као основан, па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Чачку К 217/20 од 21.10.2020. године и Вишег суда у Чачку Кж1 12/21 од 28.01.2021. године и предмет враћа Основном суду у Чачку на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К 217/20 од 21.10.2020. године окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и на име осталих трошкова износ од 6.000,00 динара, а ОЈТ у Чачку износ од 52.867,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 12/21 од 28.01.2021. године одбијена је као неоснована заједничка жалба окривљеног АА и његовог браниоца и првостепена пресуда, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Томислав Станковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно поступање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе. Предложио је да се закаже и одржи седница већа на коју ће бити позвани окривљени и бранилац.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је побијаним правноснажним пресудама, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, обзиром да је првостепеном пресудом оптужба прекорачена у погледу елемената кривице, а која повреда није отклоњена од стране другостепеног суда у поступку по жалби.

Кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика чини учесник у саобраћају на путевима који се не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози јавни саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету која прелази износ од двеста хиљада динара.

Из законског описа овог кривичног дела бланкетног карактера, произилази радња извршења кривичног дела у виду непридржавања саобраћајних прописа, односно поступања учесника у саобраћају која су супротна прописима о саобраћају на путевима.

Последица овог кривичног дела је двострука: угрожавање јавног саобраћаја и довођење у опасност живота или тела људи, односно имовине већег обима, при чему се ради о конкретној опасности за ова два правно заштићена добра. Поред наведеног, за постојање овог облика кривичног дела тражи се и један посебан објективни услов, да је

угрожавањем саобраћаја проузрокована другом лака телесна повреда или имовинска штета која прелази износ од двеста хиљада динара (објективни услов инкриминације).

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП, прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржано у поднесној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Следствено изнетом, објективни идентитет између оптужбе и пресуде постоји уколико пресуда има за основ не само идентичан догађај већ не сме изаћи из чињеничног описа тог догађаја како га је дала оптужба, а у супротном суд нарушава законом постављен захтев објективног идентитета између оптужбе и пресуде.

Према чињеничном опису кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. Кривичног законика, датом у диспозитиву оптужног акта, субјективни однос окривљеног према радњи извршења се састоји у томе што да је окривљени „...био свестан да поступа супротно саобраћајним прописима и на тај начин угрожава јавни саобраћај доводећи у опасност тело људи и на то пристао...“, дакле да је поступао са евентуалним умишљајем, док је „...олако држао...“ да до наступања лаких телесних повреда код оштећених неће доћи, односно да је према лаким телесним повредама које су задобили оштећени и које представљају објективни услов инкриминације, поступао са нехатом.

У изреци правноснажне првостепене пресуде у чињеничном опису суд је изменио оптужни акт у погледу субјективног односа окривљеног према лаким телесним повредама, обухватајући и наступање лаких телесних повреда код оштећених, евентуалним умишљајем окривљеног, који му у односу на овај објективни услов инкриминације оптужним актом није стављен на терет, наводећи да је окривљени „...са евентуалним умишљајем..... не придржавајући се саобраћајних прописа....угрозио јавни саобраћај и довео у опасност тело људи, услед чега је код другог наступила лака телесна повреда....“.

По оцени Врховног касационог суда, доносећи побијану првостепену пресуду, Основни суд у Чачку повредио је објективни идентитет оптужбе, обзиром да је диспозитив оптужног акта у погледу субјективног односа окривљеног према лакој телесној повреди изменио од нехата у евентуални умишљај, чиме је доведена у питање и правна оцена кривичног дела у правноснажним пресудама.

Стога се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је на штету овог окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, коју повреду закона је учинио и другостепени суд одбијањем жалбе браниоца окривљеног којом је указивано на наведену битну повреду одредаба кривичног поступка и потврђивањем првостепене пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и укинуо првостепену пресуду, те је предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом и након тога донети правилну и на закону засновану одлуку.

Имајући у виду да су побијане пресуде укинуте због повреде закона из члана 438.став 1. тачка 9) ЗКП, то се Врховни касациони суд у разматрање и оцену осталих повреда на које се поднетим захтевом указује, није упуштао.

Из изнетих разлога, на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић